

3

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsofbouw

4 Jezus Christus
Uniek

14 Het
wonderbaarlijke
molecuul

25 Bang voor de
tandarts

Inhoud

Jezus Christus	
Jezus Christus Uniek (4)	4
Huwelijk en gezin	
Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de bijbel ons? Deel 8.....	6
Stof tot nadenken	
Afscheidsbrief.....	8
Aan de slag	
Actueel.....	10
Puzzel.....	11
Bijbel praktisch	
Uit alle volken, stammen en talen - Chiquitano	12
De dagelijkse Bijbeloverdenking (9).....	19
U zult niet doodslaan.....	23
Bang voor de tandarts.....	25
Schepping	
Het wonderbaarlijke molecuul.....	14
Goede boodschap	
Verkeerd ingecheckt.....	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelo

Layout:

Tabitha van den Berg, Lydia Luimes

Bladzijde 1 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 4-5 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 6 © volgt nog
Bladzijde 8-10 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 12 © goolemaps.com

Bladzijde 13 © pixabay.com
Bladzijde 14 © iStockphoto.com/MarsBars | ©iStock-
photo.com/Osuleo
Bladzijde 15 links © pixabay.com
Bladzijde 15 rechts © pexels.com

Bladzijde 16-17 © pixabay.com
Bladzijde 18 © pexels.com
Bladzijde 19-31 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 32 © pixabay.com

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! versijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Hallo allemaal,

Fijn dat je dit voorwoord leest om vervolgens verder te gaan in deze VolgMij! Misschien heb je je afgevraagd waarom er een afbeelding op de voorkant staat van iemand die de tandarts bezoekt. De situatie is in scene gezet, dat moge duidelijk zijn. De persoon die behandeld wordt, ook al is het toneel, kijkt angstig uit zijn ogen. Bang voor de tandarts... Wie gaat er voor zijn plezier naar toe? Niemand toch?

Hoe gaat de mens naar God toe? Met welke gevoelens treed iemand voor het aangezicht tot God? De God, Die Licht én Liefde is. Dat hangt er maar vanaf wat het beeld is dat iemand heeft van God. Hoe zit het met u/jouw beeld van God?

Het eerste artikel van dit nummer kan daar wellicht bij helpen. In de introductie worden de vragen gesteld: "Wat betekent de Heere Jezus voor ons? Kennen we Hem écht?

Johannes 1:1 zegt: "Het Woord was God" en in Johannes 1:14 staat: "Het Woord is mens geworden." Eenvoudiger gezegd: Het Woord is God en het het Woord is Mens geworden. Hij is het beeld van de onzichtbare God (Kol. 1:15). Hoe waardevol is dan de dagelijkse overdenking van dat Woord? Zie verderop in deze VolgMij! Hoe je dat praktisch kunt doen.

Het is mijn wens en gebed dat deze VolgMij! mag bijdragen in het beter kennen van De Heer Jezus en dat het een aansporing mag zijn om ook zelf in uw/jouw Bijbel Hem beter te zien en daarvan te genieten!

Een hartelijke groet,

Erik Schoonenberg

Jezus Christus Uniek! (4)

Overdenkingen over de Verlosser

Het lichaam van de Heere

Wat betekent de Heere Jezus voor ons? Kennen we Hem al écht? En hoe kan ik Hem eigenlijk aan de hand van concrete gezichtspunten beter loven en aanbidden? Juist Zijn lijden als Mens bevat facetten die ons aanleiding geven onze Verlosser te prijzen. Nadat we over het hart, de ziel en de geest van de Heere hebben nagedacht, willen we nu nadenken wat Gods Woord over het lichaam van onze Verlosser zegt.

Het lichaam van de mens is het zichtbare van de mens. Gevormd door God (Gen. 2:7; Ps. 139:13-15) heeft het vaardigheden die samen met geest en ziel de gehele mens in zijn grootsheid als schepsel van God tonen. Maar de Heere Jezus was en is géén Schepsel, Hij nam bij Zijn menswording vrijwillig en volledig de menselijke toestand aan die wij mensen van nature bezitten – ‘maar zonder zonde’ (Hebr. 4:15). Daarmee onderwierp Hij Zich ook vrijwillig aan de lichamelijke beperkingen: Hij had honger, dorst, Hij was vermoeid, Hij sliep (Luk. 4:2; Joh. 4:6; Mark. 4:38). En Zijn lichaam stond ook bloot aan lijden: hevig lichamelijk en een nog dieper gaand innerlijk lijden – met geweldige gevolgen voor alle verlostten:

- De Heere liet Zijn **lichaam gereed-maken** – om in dit lichaam het eenmalig **offer** voor de vergeving van de zonden te kunnen brengen (Hebr. 10:5,10)!
- Christus heeft onze zonden in Zijn lichaam **gedragen** op het hout (1 Petr. 2:24). Daarbij ging het niet om het lichamelijk lijden van de Heere Jezus, maar om het feit dat Hij als Mens met al Zijn aspecten (geest, ziel en lichaam) dit verzoenend lijden heeft gedragen – onbeschrijfelijk, onbegrijpelijk, aanbiddingswaardig!
- Dit lichaam heeft Christus **voor ons gegeven** in de dood (Luk. 22:19). Zijn dood als Mens, waaraan het lijden omwille van de zonden

voorafging, bracht ons vergeving.

- In het lichaam van Zijn vlees, dus als Mens, heeft Christus ons door de dood **met God verzoend** (Kol. 1:22). Zo zeer verbindt Gods Woord het sterven van de Heere Jezus met onze redding!
- Voor Pilatus was het lichaam van de Heere na Zijn dood nog slechts een bijzaak – maar Nicodemus en Jozef van Arimathea legden ‘Jezus’ in het graf – ze gaven aan het dode lichaam van hun Meester zelfs **dezelfde betekenis als aan Zijn Persoon**. (Joh. 19:38-42).
- Uiteindelijk zorgde God ervoor dat het lichaam van Christus niet zou **ontbinden** (Hand. 2:31; Ps. 16:10). Hij heeft Hem opgewekt en Christus bezit nu een **opstandingslichaam** dat vrij van ruimtelijke begrenzingen en toch een echt lichaam is (Joh. 20:19; Luk. 24:39-43).

Heere Jezus, ik kan me gewoon niet genoeg over U als Mens - met geest, ziel en lichaam - verwonderen. Dat U Uw lichaam voor mij tot in de dood heeft gegeven, doet me U prijzen en aanbidden. En ik ben verheugd dat U nu leeft, met een opstandingslichaam dat ook ik spoedig zal krijgen en U dan daarin zal zien. Hoe groot is Uw liefde, hoe groot zijt Gij!

Martin Schäfer

Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?

Deel 8: Een hulp die bij hem past

*Gods Woord heeft ons al laten zien dat we volwassen, rijp en verantwoordingsbewust moeten zijn, voordat we kunnen beginnen aan een relatie. Maar betekent dat: ik ben gelovig en volwassen, de ander is gelovig, en **dus** zit het wel goed? Nee, Gods Woord is het Boek van onze Schepper. En Hij is ook heel nuchter. Hij weet hoe verschillend wij zijn, want Hij heeft ons allemaal heel verschillend gemaakt. We passen vast en zeker niet allemaal bij elkaar.*

In Genesis 2 lezen we: 'Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem' (vs 18).

De HSV geeft dit heel letterlijk weer: een hulp 'als zijn tegenover'. Dat is geen goed Nederlands, maar we komen er zo op terug. Andere vertalingen zeggen 'die bij hem past', of 'die op hem lijkt'. En ik zou graag uit die drie vertalingen een paar kernachtige lessen willen halen.

Maar allereerst staat er: een hulp. Wie heeft er hulp nodig? Iemand die het alleen niet redt; iemand die wel volwassen is, maar niet compleet; iemand die onevenwichtig is, en daarom in evenwicht moet worden gebracht. Let wel: God maakte geen keuken- of huishoudhulp voor Adam; God zei niet dat Adam een huishoudster nodig had. Dat zou hebben betekend: Adam kan het werk niet alleen af, en *daarvoor* heeft hij hulp nodig. Het is zeker waar dat onze vrouwen een bijzondere gave

en taak hebben om 'huishoudelijk' te zijn en een thuis te creëren (zie Tt. 2:5). Maar hier gaat het erom dat Adam als persoon een hulp nodig had. Veel jonge mannen denken dat zij als hulp gegeven zijn omdat hun vrouw emotioneel en onevenwichtig is, en zij zijn dan de ingebeelde 'rots in de branding'. De werkelijkheid is precies andersom: *jij* als jongeman hebt hulp nodig, in elk opzicht! Zo ziet God het. Sta je daarvoor open?

Een hulp 'als tegenover hem':
denk maar aan twee puzzelstukjes: ze vallen in elkaar; daar waar de één een uitstulping heeft, heeft de ander een inkeping. Ze vullen elkaar als het ware aan. En in het huwelijk geldt dit niet allereerst lichamelijk, maar wat de persoonlijkheid betreft. Je mag en moet elkaar aanvullen en ook een 'tegenover' zijn voor de ander; je bent een hulp voor elkaar als je elkaar een spiegel voorhoudt, als je elkaar corrigeert en in evenwicht brengt, maar ook aanvult.

Een hulp 'die op hem lijkt':
Adam had geen vrouwelijke aap nodig, geen veredeld dier of iets dergelijks; nee, hij had een vrouw nodig van dezelfde soort als hij was; een mens. Samen vormden ze de mens (Gen. 1:27). Een praktische toepassing kan zeker zijn dat je als tweetal wel punten van overeenkomst moet hebben, bijvoorbeeld gemeenschappelijke interesses en doelen in je leven. Als je echt op vrijwel elk vlak totaal verschillend bent en je totaal

niet kunt inleven in de verlangens en gevoelens van de ander, kan een huwelijk heel moeizaam zijn.

Een hulp 'die bij hem past':
Ieder heeft zijn sterke en z'n zwakke punten. Hoe goed is het als je de ander aanvoelt, maar dan ook vanuit liefde voor de ander je partner aanvult, tegenwicht biedt, liefdevol steunt, en dat je elkaar zo door het leven helpt. Wat een zegen is het als je net zoals Salomo in het Hooglied van je vrouw kunt zeggen dat ze je *vriendin* is (zie o.a. Hoogl. 1:9; 2:2).

Ben je volwassen geworden? En heb je het verlangen te trouwen? Het is beslist nodig om elke stap te doen met je Heere, in diepe afhankelijkheid van Hem en onder gebed. En tegelijk is het heel belangrijk dat je je nuchter de vraag stelt: ik denk wel aan haar, maar... kan zij een 'tegenover' voor mij zijn? Hebben we bepaalde overeenkomsten? En kan ze me ook tegenwicht bieden? Passen we ook bij elkaar en vullen we elkaar aan? Het is niet goed je alleen maar door nuchtere vragen te laten leiden, maar het is net zo min goed om alleen maar overdreven geestelijk te zijn en voorbij te gaan aan die aardse kant van deze belangrijke vragen.

Een volgende keer hopen we na te denken over een andere Bijbelse voorwaarde voor een huwelijk.

Wordt vervolgd.

Erwin Luimes

Afscheidsbrief

A lit red candle is the central focus, with its flame bright and steady. The background is a soft, out-of-focus bokeh of warm, golden-yellow lights, creating a contemplative and serene atmosphere. The candle itself is a simple, cylindrical shape, and the wax around the flame is slightly melted.

'Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringd worden, afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof'.

Hebreeën 12:1-2

God is bij machte Zijn kinderen ook in de moeilijkste omstandigheden rustig en gelukkig te laten blijven. Daarvan getuigt Hermann Lange, die vanwege zijn geloof door de nazi's gevangen genomen en uiteindelijk terechtgesteld werd. In de afscheidsbrief aan zijn ouders schreef hij:

'Als u deze brief in handen heeft, verblijf ik niet meer onder de levenden! Dat wat nu al sinds vele maanden onze gedachten steeds weer bezig hield en ons niet losliet, staat nu voor de deur.

Als jullie me vragen hoe ik me voel, kan ik alleen maar antwoorden: 1. een blij gemoed, 2. enorm gespannen!

Wat 1 betreft: voor mij zal op deze dag al het leed, al het aardse jammer voorbij zijn – 'en God zal alle tranen van hun ogen afwissen' (Openb. 21:4). Wat een troost, wat een geweldige kracht gaat er toch van het geloof in Christus uit, Die ons in de dood is voorgegaan. In Hem

heb ik geloofd, en juist nu geloof ik vaster in Hem en ik zal niet beschaamd worden ...

En wat 2 betreft: vandaag is het grote uur van mijn leven aangebroken! Alles wat ik tot nu toe heb gedaan, nagestreefd en tot stand heb gebracht, alles was op dit ene doel gericht, waarvan de band nu wordt doorgescheurd. 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben' (1 Kor. 2:9). Nu zal voor mij het geloof overgaan in aanschouwen, de hoop bezittende, en ik zal voor altijd deel hebben aan Hem die Liefde is. Zou ik dan niet vol spanning zijn? ...

Vanaf het begin heb ik alles in Gods hand gelegd. Als Hij nu dit einde van mij verlangt – goed, het geschiede naar Zijn wil. Tot ziens hierboven bij de Vader van het licht! Jullie gelukkige Hermann'.

Gevonden op: www.bibelstudium.de

(Ont)kleding?! – een recensie

“De HEERE God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van huiden en kleepte hen daarmee” (Gen. 3:21). Wij kennen deze tekst allemaal wel. Maar we leven in een maatschappij waarin ontkleding, jezelf presenteren en je nergens voor schamen in de mode zijn. Het hele jaar door, maar zeker in de zomer is dat zichtbaar. En die tendens van ontkleding is ook aan Gods Gemeente in ons land niet voorbijgegaan. Kuisheid is vaak ver te zoeken, schaamteloosheid dringt zich overal aan je ogen op...

Het is goed dat de schrijver van dit boekje ons mee terugneemt naar de vraag: wat zegt God ons over kleding voor mannen zowel als vrouwen? Hoe kunnen wij Hem eren in onze kleding?

Bij het lezen van dit boekje zal het je opvallen dat de auteur de moed heeft tegen de stroom in te zwemmen. Je hoeft het niet met alles eens te zijn om toch eens goed aan het denken te worden gezet! Want de auteur laat een geluid horen dat ons waarschuwt tegen de kledingstijl bij mannen en vrouwen (of beter: de stijl van ontkleding) die is beïnvloed en bepaald door de seksuele revolutie en die maar al te vaak zondige gevoelens oproept. Je word je er door het lezen van bewust hoe sterk ook wij kinderen van onze tijd zijn.

Heb jij de moed eens kritisch over dit thema na te denken? Lees dan dit boek bij een geopende Bijbel!

Titel: Ontkleding – alles tot eer van God?!

Schrijver: Jeff Pollard

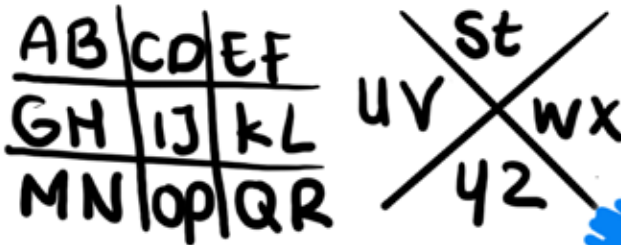
ISBN: 978-90-832469-70; prijs: € 9,95

Verkrijgbaar via www.uhwdw.nl

Geheimschrift

Lukt het jou om het geheimschrift te ontcijferen?

< └ ┐ ∨

┐ └ └ ┐ ┐ □ ┐ ┐

┐ └ ┐ ┐ ┐ □ □

┐ ┐ ┐

┐ ┐ ┐ ┐ ┐ └ ┐ □ □ ┐

┐ □ □ ┐

┐ > ┐ └ ∨ 1:37

Uit alle volken, stammen en talen - Chiquitano

De Chiquitano

Zwolle, Arnhem, Haarlem; dit zijn voor de gemiddelde Nederlander bekende steden die wat inwoneraantal betreft vergelijkbaar zijn met een inheemse bevolkingsgroep die met name in Bolivia en deels in Brazilië woont. Het gaat over de Chiquitano. Deze bevolkingsgroep heeft zich in de loop van de tijd vermengd met andere bevolkingsgroepen, wat het lastig maakt om een nauwkeurig inwoneraantal te geven.

Om de cultuur van de Chiquitano te begrijpen is het belangrijk om hun geschiedenis te kennen. Deze inheemse stammen werden in de 18e eeuw door Jezuiten (Rooms-katholieke zendelingen) 'cultureel bekeerd'. Deze verandering ging veel verder dan het aannemen van het Rooms-Katholieke geloof. De Chiquitano werden binnen korte tijd van hun stammen overgeplaatst naar 'zendingssteden' waar de Chiquitano werden opgeroepen een leven te leiden van hard werken in combinatie met gebed. Deze ontwikkeling zou de Chiquitano goed hebben gedaan, maar het heeft ze erg afhankelijk gemaakt van de Jezuiten.

Het gevolg daarvan is dat sinds het verdwijnen van de Jezuiten, de Chiquitano geen houvast lijken te hebben in de maatschappij. Er heerst criminaliteit en de banen die er zijn, leveren financieel vaak weinig zekerheid. Naast dat veel Chiquitano in de landbouw werken, gaan ook veel mannen in dienst van de nieuwe, grote rundveebedrijven die in de Amazone als kool uit de grond schieten.

Wat de eigen taal betreft spreken slecht 40-60.000 mensen die taal. Dit is een kleiner aantal dan het aantal Chiquitano. In de inheemse taal is er alleen een Nieuwe Testament beschikbaar.

Een voordeel van dat de Chiquitano zich steeds meer met de Boliviaanse dan wel Braziliaanse cultuur vermengen, is dat dit de toegang die het evangelie onder dit volk heeft, vergroot. Een volk dat als uitschot van de maatschappij gezien wordt heeft de boodschap van liefde ook zó nodig!

Laten we bidden voor geopende ogen onder de Chiquitano, zodat er mogen zijn die hun Rooms-Katholieke cultuur om mogen zetten in een levend geloof in de Heiland van de wereld. Hij, de Heere Jezus, heeft gewild dat alle volken tot Zijn discipelen gemaakt zouden worden (Markus 13:10). Daarom mogen we bidden dat de Heere ook onder dit volk werkt. Nietig en klein (dat betekent 'Chiquitano' namelijk) als ze zijn; er is een Heere die in staat is ook het kleine te verlossen. 'Wees niet bevreesd, wormpje Jakob, volkje Israël, Ik help u, spreekt de HEERE, uw verlosser is de Heilige van Israël' (Jesaja 41:14).

wordt vervolgd

Timothé Luimes

Het wonderbaarlijke molecuul

Een blik op de taal van het leven

door Bruce Lawrence

Voor het eerst gepubliceerd in CMI Extra, CMI-US, september 2022

CMI = Creations Ministries International

Ik ben Bruce Lawrence, een nieuwkomer op het (CMI) kantoor in de VS, en ik studeer microbiologie. Een van de interessantste dingen die we bestuderen is de taal van het leven, die geschreven staat op een molecuul dat DNA (desoxyribonucleïnezuur) heet.

Leuke feiten

Dit lange en delicate opslagmechanisme bevat vier chemische 'letters':

A (adenine), T (thymine), C (cytosine) en G (guanine). Het menselijk genoom bevat 3 miljard DNA-letters en onze cellen bevatten twee volledige kopieën. Als je het DNA in één cel zou uitrekken, zou het ongeveer 2 meter lang zijn!

Elke dag raken in elke cel ongeveer een miljoen van deze letters beschadigd (door zuurstof of water, of doordat ze te ver uitgerekt of gedraaid zijn) en er zijn ongeveer 50 biljoen cellen in het menselijk lichaam. Je hebt elke dag ongeveer 50 biljoen mutaties in je lichaam. Vanwege zijn kwetsbaarheid heeft DNA een enorme hoeveelheid DNA-reparatie-enzymen nodig.

Zonder deze enzymen zou het leven niet kunnen bestaan, maar de informatie die nodig is om deze enzymen te maken is vastgelegd in ons DNA. Dus wat was er eerst, het DNA of de DNA-reparatie-enzymen die in dat DNA gecodeerd zijn? Dit is een hardnekkig kip-en-ei-probleem voor de evolutie.

Natuurlijk is de waarheid dat DNA en DNA-reparatie-enzymen op hetzelfde moment ontstonden toen God de eerste levende wezens schiep.

Mythes ontkracht!

Van veel evolutionaire ideeën over DNA die op scholen worden onderwezen, is nu aangetoond dat ze onjuist zijn. Ooit werd gezegd dat mensen 98-99% van ons DNA met chimpansees deelden. Tegenwoordig is dit aantal gedaald tot ongeveer 85%. Dit zijn enorme verschillen tussen de twee soorten, waarbij mensen hele genenfamilies bezitten die niet voorkomen bij chimpansees en omgekeerd.

Dr. Jon Ahlquist, de wetenschapper die in de jaren tachtig voor het eerst beweerde dat ons DNA voor 98% overeenkomst zou hebben met chimpansees, kwam terug van dit idee en werd zelfs een creationist die we in ons tijdschrift *Creation magazine* geïnterviewd hebben.

Ook is ooit beweerd dat ongeveer 97% van het menselijk genoom nutteloze junk is.

Junk-DNA is essentieel voor de evolutie omdat het evolutionisten in staat stelt om te verklaren hoe mutaties zich in ons genoom kunnen ophopen zonder de bestaande informatie die het bevat te vernietigen. Er wordt ons voortdurend verteld dat de meeste delen van ons genoom nutteloze restjes zijn uit ons evolutionaire verleden. De evolutiebioloog J.S. Mattick stelde dat het niet herkennen van de daadwerkelijke functie van dit "junk DNA" wel eens "de geschiedenis in zou kunnen gaan als een van de grootste blunders in de geschiedenis van de moleculaire biologie".

Als iemand je geïntimideerd heeft met zogenaamd 'bewijs voor evolutie', raak dan niet in paniek. Je kunt het antwoord gemakkelijk opzoeken op creation.com. Evolutieclaims zijn vaak gebaseerd op onwetendheid en verdere studie van het onderwerp laat zien dat het überhaupt geen bewijs voor evolutie geweest is.

Geheime codes

Het genoom bevat meerdere overlappende codes. Dit betekent dat een bepaalde DNA-letter in meerdere instructies tegelijk kan voorkomen. Een letter kan deel uitmaken van een code die de 3D-structuur van DNA beïnvloedt. Tegelijkertijd kan deze letter helpen bij het coderen voor de productie van DNA-reparatie-enzymen en nog veel meer.

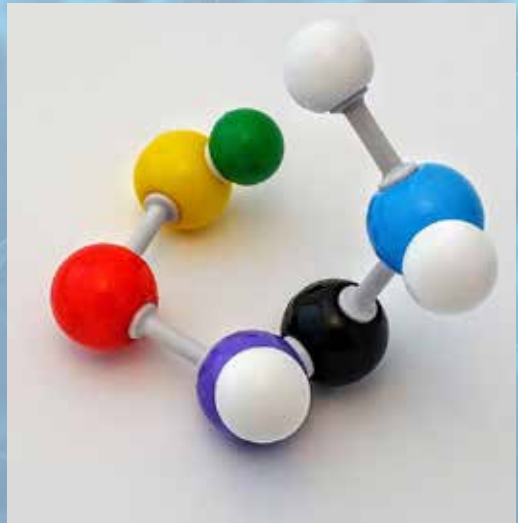
Zonder deze 'overlappende' informatie zou het genoom veel groter moeten zijn. Dit is één voorbeeld van hoe het genoom veel complexer is dan verwacht. Hoe complexer het leven is, hoe moeilijker het voor een redelijk mens is om te geloven dat een ondoelmatig, verkwistend en kortzichtig evolutieproces hiervoor verantwoordelijk kan zijn.

Genesis in het genoom

Wij allemaal erven ons DNA van onze ouders, maar bepaalde delen van ons DNA komen uitsluitend van één ouder. Elke man erft zijn Y-chromosoom van zijn vader en alleen vrouwen geven hun mitochondriaal DNA door aan hun kinderen. Zowel het Y-chromosoom als het mitochondriale genoom zijn onderhevig aan mutatie; dit gegeven is gebruikt om een globale stamboom voor mannen en vrouwen te construeren. Als we deze stamboom door de generaties heen volgen, zien we dat alle mensen vandaag de dag afstammen van één man en één vrouw.

Komt dat je niet bekend voor? Deze vrouw werd 'mitochondriale Eva' genoemd en de man 'Y-chromosoom Adam'. Interessant genoeg is 'Y-chromosoom Adam' eigenlijk niet Adam maar Noach, omdat de enige mannen die de zondvloed overleefden Noach en zijn drie zonen waren, die allemaal hun Y-chromosoom van Noach kregen. Als gevolg daarvan zou Noach de meest recente man zijn geweest van wie alle andere mannen het Y-chromosoom erven.

Naarmate we meer over de wereld leren, zien we Gods handschrift in elke cel van ons lichaam. DNA is de taal die God gebruikte om leven te scheppen en in die taal kunnen we de echo's van Genesis zien.

De toekomst is hoopgevend

Het is absurd om te geloven dat een gegevensopslag- en verwerkingssysteem, dat gebruik maakt van meerdere overlappende codes, op natuurlijke wijze gevormd zou kunnen zijn. Keer op keer zien we dat de wetenschap steeds weer aantoonde wat de Bijbel al die tijd al heeft gezegd. Door Gods schepping te bestuderen, kunnen we Hem verheerlijken, ons verwonderen over het werk van Zijn handen en (om Johannes Kepler te parafraseren) 'Gods gedachten achter Hem aan denken'. Dit is niet de tijd om je te laten intimideren; dit is een opwindende tijd om een scheppingsgelovige Christen te zijn.

De dagelijkse Bijbeloverdenking (9)

In deze serie hebben we er de laatste keer naar gekeken dat het goed is om de dag te beginnen met Gods Woord en gebed. En dat het net zo veel aanbeveling verdient om de dag zo te eindigen. Nu komt er nog de vraag bij hoe vaak we Gods Woord zouden moeten lezen.

Hoe vaak?

We kunnen niet voortdurend in Gods Woord lezen, want we hebben elke dag ons werk te doen, of dat nu op school is, tijdens de studie of het

huishouden. Dan moeten we 'werken' en kunnen we niet tegelijkertijd de Bijbel lezen en over Gods Woord nadenken. Nee, op deze gebieden moeten we onze volle inzet tonen.

Het is immers bij de Bijbeloverdenking vooral niet de bedoeling dat we het Woord van God 'bestuderen', waar we meer tijd voor nodig hebben dan voor een Bijbeloverdenking. Nee, het is belangrijk dat we een boodschap meekrijgen voor die dag. Zoals we in het vorige artikel hebben gezien, is het goed 's morgens de Bijbel te lezen. Daaruit blijkt dat het niet goed is dat een keer per maand of een keer per week 's morgens te doen, maar elke dag.

Zo luidt immers ook het opschrift van deze serie artikelen ...

Dat wordt onderbouwd door een gebeurtenis uit de geschiedenis van het volk Israël. God heeft Zijn volk met een wonder en uit genade elke morgen het manna als voedsel gegeven. In Johannes 6 legt de Heere Jezus als voorbeeld uit dat dit manna een heenwijzing is naar Hemzelf. Het manna was voedsel – en ook de Heere Jezus is voor ons Voedsel, geestelijk Voedsel. Als we ons door Hem willen laten voeden, kunnen we dat doen door Hem in Zijn Woord te 'zoeken', 'opzoeken'. Er is geen Bijbelboek waarin we niet iets vinden van Hem en Zijn heerlijkheid. Dat heeft Hijzelf gezegd (Luk. 24:27).

Hoe was dat nu met het manna? 'Zo verzamelden zij het elke morgen, ieder naar wat hij eten kon'(Ex. 16:21). Net zoals wij elke dag voor ons lichaam voedsel tot ons nemen, hebben we dat ook nodig voor ons geloofsleven.

Natuurlijk is het waar dat we in ons natuurlijk leven soms op dieet moeten, dat we zelfs kunnen vasten – bijvoorbeeld om gezondheidsredenen. Maar dat is niet van toepassing op ons geloofsleven. Wie op geestelijk gebied op 'dieet' gaat, zal als gevolg daarvan een geestelijke achteruitgang meemaken. God echter wil dat we in het geloofsleven groeien. 'Maar groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus' (2 Petr. 3:18).

Het spreekt voor zich dat we voor een dagelijkse Bijbeloverdenking discipline nodig hebben. Maar die hebben we in heel ons geloofsleven nodig. Daarom is het een goede oefening om daarmee juist met het oog op het Bijbellezende te beginnen. Want daarin spreekt God tot ons – wat hebben we meer nodig dan dat?

Als men aan een huwelijk denkt, of als men getrouwd is: men kan zich niet voorstellen een huwelijk te leven zonder dagelijks met elkaar te spreken, van gedachten te wisselen over dat wat er op het hart ligt en waar beslissingen genomen moeten worden. Nog belangrijker is deze gedachtewisseling met God, onze Schepper en Redder!

Manuel Seibel

'En dezen (de Joden in Berea) waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten **dagelijks** de Schriften om te zien of die dingen zo waren'.

Handelingen 17:11

Jakobus

Maar de wijsheid die van boven is, is ten eerste rein, vervolgens vreedzaam, welwillend, voor rede vatbaar, vol barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd.

Jakobus 3:17

Jakobus (de Latijnse vorm van de Hebreeuwse naam Jakob) richt zich niet tot de Gemeente, maar tot 'de twaalf stammen in de verstrooiing'. Het duidelijke onderwerp van deze brief is dan ook het vroege Christendom gezien vanuit het gezichtspunt van Joodse gelovigen. Er had nog geen afscheiding plaatsgevonden van de Joodse synagogen (zie 2:2), waartoe de Brief aan de Hebreëen later wel oproept.

Om deze reden wordt de Brief van Jakobus wel 'de wieg van het Christendom' genoemd. Hij behandelt basisprincipes.

Maar laten we niet denken de brief niet nodig te hebben, omdat wijzelf al gevorderd zouden zijn in de waarheid. Als wij de basisprincipes niet juist geleerd hebben, dan leren we de meer gevorderde waarheid ook niet juist. En het is ook belangrijk om deze elementaire principes voortdurend te herhalen, om een nauwkeurige, praktische toepassing te krijgen van het Christelijk geloof in zijn geheel.

Want als een leerling meer gaat leren in de hogere klassen, kan hij het in de lagere klassen geleerde maar al te gemakkelijk vergeten.

Deze dingen worden ook niet geleerd door louter natuurlijke wijsheid. Ze vereisen de 'wijsheid die van boven is' (3:17) als een levende werkelijkheid in het hart; en de gelovige beseft heel goed dat alleen de ware, nauwgezette gemeenschap met de Heere hiervoor kan zorgen.

Volgens deze brief moet geloof getoond worden door middel van werken. Die werken rechtvaardigen iemand niet voor God, maar wel voor de mensen. Het is louter hypocrisie als iemand zegt dat hij geloof heeft, terwijl daar uit zijn gedrag niets van blijkt.

Deze brief is bijzonder nuttig voor een kind van God, omdat hij erdoor aangespoord wordt zichzelf te onderzoeken wat betreft de eenvoudige verantwoordelijkheid voor zijn gedrag.

Leslie M. Grant

U zult niet doodslaan

'... die zijn oor dichtstopt om niet van bloedvergieten te horen, die zijn ogen sluit om het kwaad niet te zien' (Jes. 33:15).

In de wereld erkent dat men niet mag doden, en roept moordenaars ter verantwoording voor hun daden. Desondanks schotelen veel films, televisieseries en romans over brute moorden ons een zodanig beeld voor alsof het een heel onschuldig thema is dat ter verstrooiing en afleiding zou kunnen dienen. Als Christenen moeten we ons de vraag stellen wat belangrijker is: het prikkelen van de zenuwen of het gebod van God?

Velen zeggen: 'Dat is toch allemaal fictie die buiten het echte leven om gaat'. – En toch zijn er criminelen die zich richten op brute scenes in films of computerspelletjes, en precies zo handelen. Bovendien: kan een Christen voor zijn ontspanning met een zuiver geweten naar scenes kijken waarin moord en geweld of ook onzedelijkheid voorkomen? Is er geen wisselwerking tussen dat wat men opneemt en dat wat men zelf doet?

De Heere Jezus Zelf toont deze wisselwerking aan: 'De lamp van het lichaam is het oog'- onze geest wordt beïnvloed door dat wat we zien. Verder staat er: 'Maar als uw oog kwaadaardig is, zal heel uw lichaam duister zijn' -

het kwaad dat we zien zal een slechte invloed op onze gedachtenwereld uitoefenen (Matth. 6:22-23).

De oorzaak daarvan ligt in onze zondige natuur die een welgevallen heeft aan het kwaad. Dat geldt ook voor de talloze boeken of films waarin de door God bedoelde grenzen voor de beleving van de seksualiteit miskend worden. Wie vermaak en verstrooiing daar zoekt waar Gods ordening met voeten wordt getreden, draagt er actief aan bij dat zijn geestelijke grenzen tegenover de zonde steeds verder worden opgerekt. Daarom zijn de waarschuwing en de belofte uit het boek van de profeet Jesaja zeer actueel voor ons:

'Hij... die zijn oor dichtstopt om niet van bloedvergieten te horen, die zijn ogen sluit om het kwaad niet te zien – die zal wonen op de hoogten; bergvestingen op de rotsen zullen zijn veilige vesting zijn, zijn brood wordt hem gegeven, van water is hij verzekerd. Uw ogen zullen de Koning aanschouwen in Zijn schoonheid. Ze zullen een wijd uitgestrekt land zien' (Jes. 33:15-17).

Uit 'De Heere is nabij', 13-03-2019

De lamp van het lichaam
is het oog; als dan uw oog
oprecht is, zal heel uw
lichaam verlicht zijn.

Mattheüs 6:22

Bang voor de tandarts

Men schat dat zo'n 40% van de bevolking bang is voor de tandarts. Deze mensen ervaren de behandeling en zelfs de dagen voor de afspraak als erg onaangenaam. Het bezoek aan de tandarts gaat gepaard met veel negatieve emoties.

Het is mijn ervaring dat het genoemde getal realistisch is. Toch lukt het velen regelmatig voor controle te komen. Maar niet weinigen stellen het bezoek aan de tandarts voortdurend uit, tot het eigenlijk te laat is. Dan zitten ze angstig en vol schaamte voor me.

Want vaak gaat het gepaard met terechte schuldgevoelens. Deze waarneming vertoont duidelijke parallellen met schuld die mensen voor God voelen. Natuurlijk zijn er ook duidelijke verschillen. Toch is het de moeite waard de oorzaken en gedragingen naast elkaar te zetten.

Een goed bericht vooraf: voor beide situaties is er een oplossing. De tandarts heeft geleerd tanden te behandelen. God repareert niet alleen, Hij vergeeft zonde en bevrijdt van schuld!

Bij de tandarts

Bijna iedereen weet dat het veelvuldig gebruik van suiker en gebrekkige mondhygiëne tot gaatjes en ontstekingen kan leiden. Desondanks wordt er massaal gesnoept en wordt het poetsen verwaarloosd.

De tandarts ziet de kleine gaatjes in de tanden, en dat tandplak en tandsteen getuigen van matige verzorging. Voor velen geldt dan de conclusie: liever niet naar de tandarts.

Het zou beter zijn direct naar de tandarts te gaan en de schade te laten herstellen voordat de schade nog groter wordt.

Als de tandproblemen groter worden, wordt naar de schuldige gezocht. Dan ligt het voor de hand naar de ouders te kijken.

Bij God

Het geweten dat ieder mens van zijn Schepper heeft ontvangen, zegt hem duidelijk dat grote en ook zogenaamde kleine missers zonden zijn. Toch doen velen alsof liegen of stelen niet zo erg is. Een schuldbelijdenis voor God en de reiniging van zonden vinden ze niet nodig.

Wie praat er nu graag over zijn zonden? Het liefst verbergt men ze. Dat begint al als kind en dat zet zich later door. Een 'afsprake' bij God gaat men liever uit de weg.

Zonde richt zich tegen God en de medemens. Niet in orde gebrachte zonden leiden tot een ophoping van schuld die zou moeten worden beleiden. Ze drukt op het geweten.

Subjectief wordt het schuldgevoel minder als men iemand anders heeft gevonden die als oorzaak voor het eigen verkeerde gedrag (mede) in aanmerking komt.

Toen waren er de strenge ouders die mij als kind altijd dwongen naar de tandarts te gaan. De voortdurende vermaningen om mijn tanden te poetsen hadden bij mij het tegendeel van plezier bij het poetsen tot gevolg. En toen ook nog een jarenlange orthopedische behandeling van mijn kaak – dat was nauwelijks uit te houden. Dan moet je toch kunnen begrijpen dat ik mijn buik vol had van de tandarts.

Of mijn ouders interesseerden zich helemaal niet voor mijn tanden. Ze waren per slot van rekening zelf bang voor de tandarts en meden hem. Nou ja, dat ze er niet mooi uitzien als ze de mond open doen, en dat ze er ook niet goed mee kunnen bijten, is gewoon pech.

Maar de kritische blik op de ouders of andere personen en levenssituaties lost het eigen tandprobleem op geen enkele wijze op.

Dus moet ik zelf wat doen, denk ik dan toch bij mezelf. Omdat de tandproblemen meestal aan de zijkan-ten beginnen, ziet niemand er iets van. Ik neem me voor het te verbeteren en ga vanaf nu mijn tanden grondig(er) verzorgen. Maar helaas verdwijnt daar-voor geen enkel gaatje in de tand.

De ouders waren religieus en hebben me daarin stevig beknót. Ik had he-lemaal geen keuzevrijheid. Ik heb tot op vandaag slechte herinneringen aan de voortdurende bezoeken aan de kerk (vergadering, gemeente). Zo'n opgedrongen vroomheid bracht me ertoe ermee te breken; ik wilde mijn vrijheid hebben. Dat kan men zich toch inden-ken!

Veel ouders hebben geen relatie met God en geven hun kinderen in dit op-zicht ook niets mee. Ze hebben genoeg aan zichzelf en hun eigen schuld. Men spreekt maar liever niet over zonde en als je het al doet, dan liever geksche-rend dan eerlijk.

Voor mijn zonden ben ik hoogst per-sonlijk zelf verantwoordelijk. Schuld op iemand anders schuiven functio-neert niet.

Ik probeer mijn schuld door goede werken te verminderen of goed te maken. Hulp aan sociaal minderbe-deelden, giften aan goede instellingen, trouwe deelname aan verenigingen, enz. Dat is op zich niet slecht, maar daardoor wordt geen enkele zonde verzoend of goedgeemaakt.

Een vriend vertelt me van zijn tandarts. Hij is tevreden met hem en heeft hulp ervaren. Moet ik er toch ook maar niet naartoe gaan?

Op straat geef iemand mij een flyer met een Bijbelcitaat: 'God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren' (Rom. 5:8). Dat is een uitnodiging om tot God te gaan. Is dat wat voor mij?

De intussen goed verzorgde snijtan-den zien er smetteloos uit. En ik laat gewoon niemand in mijn mond kijken.

Naar buiten toe klopt de façade. De anderen vinden mij een goed mens. Hoe het er werkelijk in mijn hart uit ziet, verraad ik niet.

Omdat ik immers geleerd heb dat zoetigheid niet goed is, stap ik over op gezonde voeding. Biologische appels en salade worden vaste voedingsbestanddelen.

Ik doe mijn best serieus en degelijk over te komen. Zo goed als het gaat, vermijd ik slecht gezelschap en in het oog springende zonden.

Ik voel me wat beter, alleen kiespijn en bloedend tandvlees herinneren me steeds weer aan mijn nalatigheden.

Als die oude schuld er maar niet was! En ondanks alle moeite, merk ik dat er steeds weer nieuwe schuld bijkomt, en dat mijn geweten niet rustig wordt.

Au! Deze nacht is de pijn wel erg heftig; morgen ga ik gelijk naar de tandarts! Ik moet de angst en schaamte overwinnen. Maar als het morgen wordt, is de pijn niet meer zo erg – dus stel ik deze gang naar de tandarts weer uit.

Juist op het moment dat ik tot rust kom, kwellen mijn gedachten me. Moet ik toch maar niet schuld belijden tegenover God en mensen? Maar langzaam wordt mijn geweten weer rustiger – dus toch niet nu. Later maar!

Zo langzamerhand dringt het tot me door dat het te laat is. Nu is er ook nog een tand afgebroken, die moet er zeker uit. Omdat het sowieso te laat is, hoef ik nu nog niets te ondernemen. Ik besluit voorlopig niets te doen.

Nee, nu gaat het niet meer, ik hou het niet meer uit. Ik moet nu naar de tandarts. Maar is er een die me wil aannemen? Zo slecht als het er bij mij uitziet...

Zal de tandarts gaan schelden? Zal hij me met verwijten overladen? Hij heeft er alle reden voor, maar dit kan ik niet verdragen.

Dus laat ik me grondig informeren. Op het internet kan ik alles over tanden en behandelingen lezen. De mooiste, succesvolle behandelingen worden gepresenteerd – maar helpt het me om er alleen maar naar te kijken? Nee.

Ook al zou ik vakliteratuur over tandheelkunde uit het hoofd kennen, zou ik er nog steeds niet mee geholpen zijn.

Deze internetpagina moet helpen de weg naar de tandarts te betreden. De woorden genezen niet, maar kunnen een stimulans zijn naar de tandarts te gaan.

Eindelijk zit ik in de stoel bij de tandarts. Ik heb het zweet op mijn voorhoofd, en mijn handen zijn koud en verkrampd.

De tandarts glimlacht naar me; nee, hij scheldt me niet uit. Rustig vraagt hij naar de reden van mijn bezoek, hoewel hij allang vermoedt waar ten diepste het probleem zit. Ik vertel hem mijn situatie. Dan doe ik mijn mond open en laat hem die onderzoeken.

Hoe ouder schuld wordt, des te moeilijker lijkt het ze nog uit de weg te ruimen. Dus leg ik me bij de situatie neer en ga ik gewoon verder zoals tot nu toe.

Weer voel ik de druk op mijn hart, de schuldgevoelens overweldigen me bijna. God, zult U me aannemen? Mij, oude zondaar? Ik wilde lange tijd niets van U weten, wilt U me nu nog?

Zal God mij de lijst van mijn zonden voorhouden? Zal Hij mij in mijn schuld doen verdrinken? Vragen te over!

Er worden oneindig veel wegen tot genezing aanbevolen. Ik verdiep me in de uiteenlopende therapieën op het gebied van zelfhulp; van yoga tot genezers. Maar van binnen blijf ik leeg. Ik heb meer nodig, geen informatie, maar een persoon.

Religie is geen hulp. Religie is menselijke theoretische kennis voor het hoofd. Ik wil wat hebben voor mijn hart.

Het is de moeite waard de Bijbel te lezen. Ik kan het beste beginnen met het Johannesevangelie. Langzaam en grondig. Daarin vind ik de weg tot bevrijding van alle schuld.

Ik kniel neer. Alleen op mijn kamer om met God te praten. Er komt geen geluid uit mijn keel, maar langzaam komen de woorden.

God is niet te zien, maar ergens voel ik dat Hij me hoort. Hoe meer ik mij open hoe rustiger ik word. Hier hoef ik niet te doen alsof. Alles wat me te binnen schiet, mijn vele zonden, belijd ik Hem.

Nu heb ik de eerste moeilijke stap gezet. Er volgt een nauwkeurig onderzoek; röntgenfoto's laten bovendien verborgen probleemzones zien.

Nu begint de tandarts met een planning hoe de betreffende tanden en het tandvlees kunnen worden behandeld. Stapsgewijs wordt tand voor tand behandeld. Wat niet meer te redden is, wordt verwijderd.

En het lieve geld? Iedere zorgverzekering vergoed een (groot) deel van de kosten. Zelfs als de oorzaak aan het gedrag van de patiënt ligt. Afhankelijk van je verzekering wordt het vervangen van tanden óf volledig óf gedeeltelijk vergoed.

Afhankelijk van de noodzaak om te behandelen, gaan er maanden overheen tot ik weer goed kan bijten.

Het is nu niet het moment om toneel te spelen, nu is volkomen openheid op zijn plaats. God kent sowieso mijn hele leven en Hij wil dat ik Hem vertrouw.

God hoeft niet eerst te overleggen wat Hij met me doet, of Hij me aanneemt om me te redden. Hij heeft alles voor me gedaan toen Zijn Zoon Jezus Christus aan het kruishout stierf. De Schuldloze is voor mij, schuldige, gestorven. In het geloof mag ik dit persoonlijk aannemen.

De prijs voor de redding van de ziel is zo hoog dat er niemand in staat is daar iets aan bij te dragen. De genade van God is gratis. Daarvoor heeft Jezus Christus met Zijn eigen leven betaald. Daarvoor dank ik Hem hartelijk.

Veel is nieuw voor me. Voorheen kende ik geen levend geloof. Maar na de bekering ben ik een nieuw mens – direct vanaf nu. Maar er gaat tijd overheen voor ik dat meer en meer begrijp en er ook naar leef.

Daarmee is er aan het onderwerp tandarts geen einde gekomen. Regelmatige verzorging en controles zijn belangrijk om het goede resultaat vast te houden.

Ik had nooit gedacht dat ik weer eens bevrijd zou kunnen glimlachen en eten. Had ik de stap naar de tandarts maar eerder gezet.

Dit verhaal moet iedereen moed geven ondanks angst en schaamte naar de tandarts te gaan. Het is de moeite waard.

Maar sommigen redden het ondanks alle goede voornemens niet om moed te verzamelen om naar de tandarts te gaan. Vertrouw je dan toe aan een vriend die met je meegaat naar de behandelkamer.

Mocht je vriend of jouw tandarts niet zo reageren zoals in deze beschreven situatie, moet je niet opgeven, maar verder zoeken.

Gezondheid in de mond is goed voor het hele lichaam en de psyche, en maakt het makkelijker je onder de mensen te begeven.

Nieuw leven heeft voedsel nodig. Gods Woord en dagelijks gebed zijn onmisbaar. Daarbij leer ik ook andere Christenen kennen met wie ik contact heb.

Een bevrijd geweten geeft een compleet nieuwe kwaliteit van leven. Blijdschap zonder bittere nasmaak. Dat wil ik nooit meer missen.

Koning David spreekt uit ervaring: 'Een verbrijzeld en verslagen hart zult U, o God, niet verachten' (Ps. 51:17).

Misschien vind je het een vreemde gedachte om alleen tot God te bidden. Vertrouw je dan toe aan een zielzorger of evangelist die je helpt om de Bijbel, Gods Woord, te begrijpen en die je de weg wijst naar de Redder Jezus Christus.

Mensen en zelfs zielzorgers kunnen fouten maken. God echter zal je nooit teleurstellen als je je met heel je hart tot Hem keert. Hij wacht op jou.

Jezus Christus zegt: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven' (Matth. 11:28).

Matthias Franke

Verkeerd ingecheckt

Het leven en de dood heb ik u voorgehouden, de zegen en de vloek! **Kies dan het leven**, opdat u leeft.

Deuteronomium 30:19

Laten we ons het volgende eens voorstellen: pas op het laatste moment komt een drukbezette manager op de luchthaven aan. Hij jaagt door de incheckbalie en door de controle en stapt het vliegtuig in. Nog net gehaald! Direct daarna begint het vliegtuig al naar de startbaan te taxiën en komt het van de grond.

'En waar wilt u naartoe?', vraagt de passagier naast hem vriendelijk. 'Ik heb een belangrijke zakelijke bespreking in Moskou. Aan dit contract hangt het voortbestaan van onze onderneming af', antwoordt hij bereidwillig. 'Naar Moskou? Maar dan zit u in het verkeerde vliegtuig', antwoordt zijn buurman. 'Deze machine vliegt naar Washington'. – 'Wat zegt u? Weet u dat zeker?', vraagt de manager geschrokken.

Snel wordt de stewardess erbij gehaald. 'Maar ik moet toch absoluut op tijd in Moskou zijn', jammert de man ontsteld, als Washington als bestemming door haar wordt bevestigd. Hij trilt over zijn hele lichaam.

'Neemt u me niet kwalijk', probeert de stewardess hem te kalmeren, 'maar waar uw reis naartoe gaat beslist u op de aarde en niet in de lucht!'

Dat men op het vliegveld verkeerd incheckt komt door de oplettendheid van het personeel maar uiterst zelden voor. Als het echter om de eeuwige bestemming van de mens gaat heerst er grote onverschilligheid.

Hoe veel mensen zijn er niet die zich van afspraak naar afspraak haasten; de ene activiteit volgt de andere al snel op. Alleen de bestemming van hun levensreis is hen niet duidelijk. Op het moment gaat het goed met ze. Waarom zouden ze over hun eeuwige bestemming nadenken? Maar of we eenmaal bij God in de heerlijkheid zullen aankomen of in de eeuwige Godverlatenheid - ook dat beslissen we 'op de aarde'. Daarna kunnen we niet meer van bestemming veranderen.